

Klimarådet har 25/2 offentliggjort sin årlige bedømmelse af den danske klimaindsats. De konkluderer, at der stadig er et godt stykke vej, inden opfyldelse af 2030-målet om 70% reduktion er sandsynliggjort. Rapporten krediterer regeringen for gode fremskridt det seneste år, hvilket klimaministeren er meget tilfreds med. Frederiksborg Amts Avis skriver i sin leder 26/2, at "faktisk går det meget godt" og "Lige præcis på klimaområdet i Danmark er der ingen grund til panik". Det lyder for godt til at være sandt, og det er det også.

Klimarådet arbejder på FN's præmisser, hvor træflis anses for klimaneutralt. Det er det ikke, og FN vil blive nødt til at ændre reglerne. Når det sker, rasler Danmark ned ad klimarangstigen og vil ikke kunne beskrives som et foregangsland. Klimarådet er bekymret for adgangen til biomasse, hvor efterspørgslen forventes at ville overstige tilgængeligheden. Det gælder både træflis og input til biogasanlæggene. Det er en meget reel bekymring. Træflis bør slet ikke laves, og når vi skærer drastisk ned i vores alt for store husdyrhold, falder mængden af råvarer til biogasanlæggene tilsvarende. Det fjerner grundlaget for regeringens gasstrategi.

Det danske husdyrhold er ikke nævnt i Klimarådets rapport. Reduktion af husdyrholdet er en af de nemmeste måder at nedbringe landbrugets udledning af drivhusgasser. Kød er en alt for dyr fødevarer i forhold til plantenæringsstoffer, og vi og resten af Verden bør spise langt mindre kød end i dag.

Klimarådet anbefaler, at vi accelererer opsætning af vindmøller og solceller, men ordet "energilagring" er kun nævnt én gang. Vi kan ikke basere vores energisystem på, at vi kan importere el, når der ikke er vind og sol nok til at dække vores forbrug. Nabolandene har stort set samme vejr som os og har derfor sikkert også underskud. En forudsætning for forsyningssikkerhed er, at vi kan lagre energi, når der er masser af vind og sol og gemme den til mørke, vindsvage dage. Energilagring er den krumtap, som fremtidens energisystem kommer til at dreje sig om. Hvis vi bliver ved med at ignorere det, venter der os en dyr opvågning en skønne dag.

Klimarådet er også optaget af mulighederne med "power-to-X", fremstilling af syntetiske brændstoffer ved brug af grøn strøm. Klimarådet ser iblanding af methanol i fly- og skibsbrændstof og benzin og diesel som klimaneutralt, hvis den CO₂, der indfanges, indgår i klimaregnskabet dér, hvor den produceres, for eksempel i biogasanlæg. Det er et regneteknisk anliggende, og Klimarådet anerkender da også, at der udledes CO₂, når man brænder methanol af. Klimarådet anbefaler brug af brint og ammoniak i stedet men forventer ikke, at brint vil komme til at spille nogen væsentlig rolle i transportsektoren de næste mange år. Ikke desto mindre er brint et stort emne i EU, og Sydkorea og Japan er langt fremme med brint til biler, lastbiler og busser. Et engelsk firma, ZeroAvia, vil have brintfly med op til 200 passagerer i kommerciel drift inden 2030. Airbus har haft 3 prototype brintfly i test i over et år. Der kører efterhånden masser af brinttog i blandt andet Tyskland. Brint er fremtidens brændstof – men det har foregangslandet Danmark ikke opdaget endnu. Og lagring af brint er en forudsætning for den balance i el-systemet, der skal garantere forsyningssikkerhed. Det har vi heller ikke erkendt.

Vi skal udfase gas til boligopvarmning, og fjernvarme er det bedste valg i de nuværende naturgasområder. Klimarådets rapport nævner ikke dette, ligesom regeringen med sin politik om tilskud til varmepumper udhuler grundlaget for fjernvarme.

Sektorkobling er ikke nævnt i Klimarådets rapport. Sektorkobling betyder sammenkobling af systemer fra forskellige sektorer, for eksempel brug af spildvarme fra brintproduktion i vores fjernvarmesystemer. Sektorkobling er svært, fordi vores samfund er opbygget på

sektorer, der er strengt adskilt fra hinanden økonomisk, organisatorisk og videnskæssigt, men det er nøglen til en effektiv grøn omstilling. For at praktisere sektorkobling må vi vide, hvor vi skal hen – hvordan samfundet er indrettet i 2050 – og så lægge en plan, der stiller krav til ageren i alle sektorerne. Denne opgave kan kun løses af staten, men hverken politikere, embedsværket eller Klimarådet har opdaget, at det er nødvendigt. Den grønne omstilling bliver helt unødigt dyr, hvis vi ikke løfter denne opgave.

Den grønne omstilling er i meget høj grad en teknisk opgave, men den styres af økonomer, jurister og cand politter. Teknikere og specielt ingeniører har kun meget ringe indflydelse. Derfor er vores indsats opdelt i selvstændige enkeltoperationer, uden koordinering på tværs og uden en overordnet plan. Der er fuldstændig åbent for lobbyarbejde, så det er ikke overraskende, at vi er endt med at frede landbrugs- og transportsektorerne og endda smide 4 mia kr om året ud på hybridbiler, der ikke er grønne. Man kan kun håbe på, at dette bliver forstået, og at der bliver givet bedre plads til teknikere i arbejdet med den grønne omstilling i fremtiden.